

Katedra trestního práva

Posudek konzultanta na rigorózní práci Mgr. Jiřího Velíška „Bydlení a kriminalita“

Předložená rigorózní práce obsahuje 90 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, sedmi kapitol a závěru. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je mimořádně obsáhlý a zahrnuje i řadu prací zahraničních autorů. Předložená rigorózní práce po formální stránce splňuje všechny předpoklady na ni kladené.

Autor si za téma své rigorózní práce zvolil nikoliv tradiční problematiku, která je nesporně aktuální, avšak současně v nemalé míře obtížná, vyžadující často mezioborový přístup.

V úvodu své práce autor výstižně charakterizuje bytovou situaci v České republice a správně upozorňuje na skutečnost, že prostředky trestního práva jsou sice ultima ratio při ochraně právních vztahů souvisejících s bydlením, nicméně prostředky neopominutelné.

Dále se autor věnuje otázce bydlení z pohledu kriminálně významných faktorů, kterým nebyla naší literaturou věnována odpovídající pozornost. Přehled zahraničních studií a literárních prací je zpracován velmi podrobně a pečlivě.

V další kapitole autor důvodně kritizuje roztržitost právní úpravy bydlení. Mnohost právních titulů k bydlení, jejich obsahové rozdíly a návaznost na předchozí právní regulaci skutečně vyvolávají řadu negativních společenských jevů. Případná je rovněž kritika absence nebo nedostatečného vymezení základních pojmů v našem právním řádu.

Volba zahraničních právních úprav, které autor podrobněji analyzuje, byla šťastná, protože tyto úpravy reprezentují jak typ západoevropský s dlouhodobým kontinuálním vývojem, tak i typ východoevropský postižený vývojovými změnami v posledním desetiletí.

Jádrem práce je kapitola šestá, sedmá a osmá, ve kterých se autor zabývá rozбором právní úpravy v České republice. S autorovou výhradou k systematickému zařazení trestného činu podle § 249a TZ lze souhlasit. Správně je v této souvislosti zmiňován i institut souhlasu poškozeného s trestním stíháním. Kritické výhrady k úpravě tohoto institutu jsou důvodné. Autor správně upozorňuje na skutečnost, že

korektiv společenské nebezpečnosti činu se v případě trestných činů podle § 238 a § 249a TZ může vhodně uplatnit. Je tedy otázkou, jaké důsledky budou spojeny s přechodem k tzv. formálnímu pojetí trestného činu. Na rozboru vybraných případů ze soudní praxe autor ilustruje složitost zkoumané problematiky. Výklad vybraných relevantních ustanovení trestního zákona autor důsledně opírá jednak o dosavadní literární zpracování, jednak o publikovanou judikaturu. Vycházeje z této judikatury pak autor řeší některé sporné otázky, které se v justiční praxi vyskytují.

V závěru své práce autor shrnuje poznatky, ke kterým dospěl. Zejména pozitivně hodnotí judikaturu po roce 1990. Připomenutí pouze pomocné role trestní represe je v této souvislosti rovněž namístě.

Celkově lze předloženou rigorózní práci hodnotit jako dobrou. Autor prokázal znalost zkoumané problematiky a jejích širších souvislostí, a to jak pokud jde o právní úpravu, tak pokud jde o související judikaturu a dosavadní literární zpracování. Autor prokázal schopnost samostatné odborné a tvůrčí práce. Předložená rigorózní práce po obsahové i po formální stránce splňuje požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě by autor mohl vyjádřit svůj názor na otázku vzájemného vztahu trestných činů podle § 238 a 249a tr. zák. a jejich možného jednočinného souběhu.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě rigorózní práce a úspěšné ústní zkoušce byl Mgr. Jiřímu Veliškovi udělen titul doktora práv.

V Praze dne 16.6.2006

JUDr. Rudolf Vokoun, ~~ČSc.~~
konzultant